

[Undervisningsministeren.]

le Anskuelser om, hvordan man skal fortælle Danmarkshistorie og Bibelhistorie for Børnene, ud paa Lossepladsen o. s. v.“, og saa kommer Ord for Ord, Sætning for Sætning, Linie for Linie, hele Artiklen, til den er færdig i „Folkerøsten“. Der staar til sidst:

„skal de proklamerede Ideer nyde Fremgang i Skolen, maa Forbindelsen brydes for Livets Skyld, baade nationalt og kristeligt.“

Dermed er det ærede Medlem Hr. Julin ogsaa færdig:

„skal de proklamerede Ideer nyde Fremgang i Skolen, maa Forbindelsen brydes, for Livets Skyld, baade nationalt og kristeligt.“

Jeg mener, at en Mand, der bærer sig ad paa den Maade, er ikke vel skikket til at moralisere over for mig og beskyldte mig for Tvetydighed, endda for varig Tvetydighed. Hvad her er sket, er en Lovovertrædelse i Strid med Forfatterloven, men det er ikke det, jeg særlig lægger Vægt paa. Det, jeg lægger Vægt paa, er, at dette ærede Medlem, der optræder paa Kirkens Vegne, i Kristendommens Navn, paa en høj moralsk Korte, bruger en hel Række Ord og Talemaader, der er Udtryk for dyb Sindsbevægelse, for højstemt Følelse, for Harme, for Forargelse o. s. v., og saa er alt dette noget, han har laant — for ikke at bruge et værre Ord — fra tre Forfattere, hvis Forfatterskab han skjuler her for dette høje Ting og for den Offentlighed, hvortil det skal ud!

Jeg mener, at den Mand, der har gjort sig skyldig i dette, er ikke værdig til at optræde moraliserende hverken over for mig eller over for nogen.

Ministeren for offentlige Arbejder

(*Friis-Skotte*): Det ærede Medlem Hr. Brorsen bad mig om her fra Talerstolen at fremsætte en Udtalelse i Anledning af, at der omkring i Befolkningen tales om et vigtigt Spørgsmaal i Forbindelse med den forestaaende Indførelse af Lyntogene. Det drejer sig om Sikkerheden, og Spørgsmaalet er, som det ærede Medlem fremhæver, om Baneunderlaget er tilstrækkeligt stærkt til at bære en Trafik, der fremføres dobbelt saa hurtigt som nu. Herom vilde det ærede Medlem til Beroligelse for Befolkningen gerne have en Udtalelse fra Ministeren.

Naar det ærede Medlem anførte, at Lyntogene bliver fremført dobbelt saa hurtigt som de nuværende Tog, er det kun for saa vidt rigtigt, som Rejsetiden f. Eks.

mellem København og Aarhus vil blive nedsat til omtrent det halve. Men dette skyldes ikke alene en Forøgelse af Toghastigheden, men ogsaa i høj Grad for det første, at Opholdene ved Færgestederne i Korsør og Nyborg nedsættes betydeligt der ved, at Togene kører direkte om Bord i Færgerne, og dernæst, at de nuværende store Ophold i Strib og Fredericia helt bortfalder ved Lillebæltsbroens Tilkomst, endvidere at man kører gennem adskillige Stationer, hvor de nuværende Hurtigtog holder, og endelig, at Lyntogene bygges saaledes, at de kan holde stor Hastighed ogsaa ved Kørsel paa Stigninger, foruden at de meget hurtigt genvinder deres fulde Fart, naar Hastigheden af en eller anden Grund har maattet nedsættes, f. Eks. ved Gennemkørsel gennem visse Kurver eller paa Grund af Arbejde paa Linien.

Selve den tilladte Maksimalhastighed bliver ikke fordoblet, bliver kun forøget fra 100 km til 120 km i Timen, altsaa med 20 pCt., og saaledes som Sporet nu er udbygget, og efter Gennemførelsen af de Kurverereguleringer, som er i fuld Gang paa de Strækninger, hvor Maksimalhastigheden tænkes forøget, har Statsbanernes ledende Teknikere ingen Betænkelighed med Hensyn til Baneunderlagets Styrke.

Jeg haaber, at denne Udtalelse maa anses for fyldestgørende og svarende til det ærede Medlems Ønske om Beroligelse af Befolkningen paa dette Punkt.

Socialministeren (*Steincke*): Siden jeg sidst havde Ordet, er der henvendt saa mange Bemærkninger til mig, at enkelte Medlemmer under Hensyn til det sene Tidspunkt maa tilgive mig, hvis jeg lader dem dø i Synden.

Jeg takker de ærede Ordførere for Venstre og for Det konservative Folkeparti, fordi de nærmest tog min udførlige Imødegaaelse af de forskellige Angreb paa Socialreformen til Efterretning. Det glædede mig i høj Grad, og jeg skal derfor indskrænke mig til faa Bemærkninger til disse ærede Ordførere.

Jeg takker først den ærede Ordfører Hr. Brorsen for hans mange venlige Udtalelser om mig personlig og glæder mig over, at han i Fortrykket har slettet sin Udtalelse om, at jeg fuskede paa andre Omraader end Sociallovgivningen. Heldigvis eller uheldigvis kom denne uovervejede Bemærkning, som altsaa nu er taget tilbage, dog med i Dagbladene. Derimod beklager jeg, at det ærede Medlem fandt, at jeg gennem min Tale havde vist, at jeg var for tilfreds med mig